

at de efter almindelig Butikslukketid ikke maa sælges ud af Huset eller til Fortæring paa Stedet, medens der derimod med Hensyn til Kager og Konditorvarer har været en Sondring gældende, saaledes at de indtil Kl. 9 — jeg tror for Kagebagernes Vedkommende om Lørdagen indtil Kl. 11 — maa sælges ud af Huset, medens de derimod maa sælges til Fortæring paa Stedet, saa længe der overhovedet maa holdes aabent efter den almindelige Beværterlovgivning. Disse Bestemmelser i den hidtil gældende Lovgivning søger man nu ved § 3 a., sidste Stykke, paa en heldig Maade at simplificere — det anerkender jeg —, idet man i § 3 a., sidste Stykke, har ensartede Bestemmelser for Salg ud af Huset og Salg til Fortæring paa Stedet og endvidere ensartede Bestemmelser baade med Hensyn til Chokolade, Sukkervarer og Kager og Konditorvarer.

Men hvad vil Følgen blive af § 3 a., sidste Stykke? Følgen vil blive den, at Bagere og Kagebagere har Lov til at sælge baade ud af Huset og til Fortæring paa Stedet, baade Chokolade og Sukkervarer, Kager og Konditorvarer. Men naar det vil blive Forholdet, hvilken Betydning har det saa, at man i § 3 a., 1ste Stykke, siger, at de paagældende skal lukke Kl. 8 Aften eller om Søndagen Kl. 4? Det forekommer mig, at § 3 a., 1ste Stykke, er en Rest knyttet til den hidtilgældende Lovgivnings forskellige udviklede Sondringer, der i Virkeligheden ikke længere har sin Berettigelse, naar man gaar over til den Simplificering, § 3 a., sidste Stykke, gennemfører. Det er blot et Eksempel paa, hvorledes man i denne Lov er inde paa Omraader, der utvivlsomt kunde trænge til nærmere Undersøgelse i et Udvalg. Jeg maa ogsaa sige, at det ikke forekommer mig klart, hvorfor man paa lægger Kagebagere paa Folkekirkens Helligdage at lukke Kl. 4 Eftermiddag, medens Bagere maa holde aabent til Kl. 8 Aften. Kagebagere har f. Eks. Lov til at bage Wienerbrød, men maa ikke sælge Wienerbrød efter Kl. 4 paa Søn- og Helligdage, medens Bagere har Lov til at sælge Wienerbrød indtil Kl. 8 Aften. Hvorledes man vil kunne forklare nærmere saadanne Bestemmelser, forekommer mig ikke indlysende.

Jeg lægger overhovedet Vægt paa, at der ved § 3 a., der omhandler Kagebagerborderskaber, der f. Eks. nu bruges til de Iskageforretninger — der efter min Mening er kommet til at spille en heldig Rolle, fordi de har ført til, at man bruger andre Forfriskninger end Alkoholdrikke —, gives saa stor Frihed som muligt. Jeg mener, at

det er et Omraade, hvor man kan give stor Frihed, fordi her er Tale om en Mængde smaa næringsdrivende, der sidder uden fremmed Medhjælp og passer deres Forretninger. Men da der, som sagt, ikke er Udsigt til at opnaa Ændringer i Lovforslaget, skal jeg ikke fordybe mig nærmere i dette. Kun vil jeg gerne bede den højtærede Minister forklare mig Forholdet mellem § 3 a., 1ste Stykke, og § 3 a., sidste Stykke, idet Forholdet mellem disse to Bestemmelser forekommer mig højt uklart.

Der kunde være en Række andre Bestemmelser, man kunde dvæle ved. Jeg skal eksempelvis nævne Bestemmelsen i § 3 e. om, at Friluftsfotografer ikke skal have Lov til at fotografere Langfredag, 1ste Paaskedag, 1ste Pinsedag og 1ste Juledag. Jeg indser ikke, hvilke samfundsmæssige Hensyn der taler imod, at Friluftsfotografer 1ste Pinsedag, som er en almindelig Udflytning, hvor Folk tager i Skoven; hør Lov til omkring paa Landstationer, eller hvor det nu foregaar, at tage deres Friluftsfotografier. Jeg indser heller ikke, at det kan være berettiget ved § 3 c. — det blev berørt af det ærede Medlem Hr. Lemvig-Müller — at overlade til Politiets Skøn, hvorvidt en Forretning ligger i Nærheden af en Kirkegaard eller ikke. Det er efter min Mening et Spørgsmaal, der vedrører Borgernes Rettigheder, og som hører under Domstolene og ikke bør overlades til Politiets Skøn. Eller en saadan Bestemmelse som den i § 2 h. om Fiskerifartøjers og forbi-sejlende Skibes Forsyning med Proviant, Kul, Benzin, Petroleum og lignende. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvad der menes med „forbisejlende Skibe“. Det kan ikke være Meningen, at det skal forstås i Ordets egentligste Betydning, for et forbisejlende Skib kan jo dog ikke forsyne sig, medens det sejler forbi, og jeg vil ikke antage, at Meningen med Bestemmelsen er denne, at et Skib, som f. Eks. Søndag Morgen kommer til Havnebryggen og bliver liggende dér et Par Timer, ikke skal have Adgang til at forsyne sig. Det kan vel ikke være Meningen, at et Skib, fordi det ligger i Havnen nogle Timer, ikke kan betegnes som forbisejlende. Men hvor mange Timer maa det blive liggende i Havnen for at falde ind under den Betegnelse? Det er ogsaa et af de Punkter, som det er uheldigt at have i en Lovbestemmelse.

Jeg gør ganske de Ord til mine, som det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen idag under en tidligere Sags Behand-